

[Wilhjelm]

– at man ønsker en nedsat stigningstakt i elforbruget. Kan det lade sig gøre, og kommer man med planer for det, finder jeg også, at det er et rigtigt skridt.

Igen, jeg mener ikke, det er rimeligt, at isoleringsinvesteringerne her er betragtet som offentlige investeringer. Jeg mener, at man skulle udvide rammen ved at bruge disse isoleringsinvesteringer og for den sags skyld også senere den vedvarende energi igennem en vis forbrugsomlægning, sådan at man faktisk sætter disse ting, beskæftigelsesmæssigt osv., i stedet for andet og dårligere valutaforbrug.

Om gassen siger man, at det er betinget af tilfredsstillende priser og leveringsbetingelser. Jeg vil egentlig godt spørge ministeren: hvad menes der med det? Jeg vil godt give et bud på det. Jeg mener, at som et minimum må det betyde, at de investeringer, det offentlige og de private husholdninger her i landet skal foretage for at bruge gassen, skal være mindst lige så rentable som DUCs investeringer i Nordsøen. Det ville ikke være nogen dårlig målestok, hvis man ikke ønsker ekspropriationen. For det ville betyde, at vi i stedet for den skævhed, der hedder 40 pct. på DUC og 4 pct. på alle os andre, måske snarere ville finde en mellemproportional, der hed 15 pct. over det hele, måske endda lidt lavere. For det er jo langt den største del, der ligger på søledningen og på land. Hvad vil man gøre, hvis man ikke kommer frem til tilfredsstillende pris- og leveringsaftaler med DUC? Det kan vi jo diskutere videre på fredag, når der er forespørgelsesdebat specielt om gassen.

Om de øvrige områder vil jeg meget kort sige dette: vi synes ikke, at den kollektive trafik er prioriteret højest, som der står. At prioritere den kollektive trafik højest måtte jo efter almindelige begreber betyde, at den skulle have over 50 pct. Men det, man gør her, er, at man siger: den plejede kun at have 10 pct., nu får den 30 pct., så har vi prioriteret den højest. Vi finder, at det er dårligt, at den særlige mulighed, der ligger for elektrificering af DSB i forbindelse med den forestående udskiftning, faktisk ikke udnyttes, fordi man gør det for langsomt efter denne plan.

Vi er og har hele tiden været modstandere af broen af mange grunde, som jeg ikke skal nævne igen. Men jeg vil dog nævne, da ingen andre har gjort det, den svindel, der

ligger i rentabilitetsbetragtningen, som har været meget offentligt omtalt – ikke svinde-len, men den såkaldte rente på de 12½ pct. Vi har fået frem, at de 7 af disse 12½ pct. skyldes den fuldstændig vilkårlige fastsættelse af den sparede tid. Hvor meget er den værd? Folk, der skal på ferie, har man sat til ½ almindelig erhvervstimebesparelse, ved at de sidder og spiller kort og spiser frokost på færgerne – eller rettere bliver frataget muligheden for at spille kort og spise frokost på færgerne og i stedet for ræser over broen. Det er en absurd målestok, som har forprestat den offentlige debat. Bare for at sætte det i relief, vil jeg sige, at hvis man brugte den målestok på den tid, 200.000 arbejdsløse har fået til rådighed, så har det en værdi på ca. 6 mia kr. Det er synd og skam, at vi ikke kan eksportere den værdi af arbejdsløsheden til udlandet. Det ville næsten løse hele betalingsbalanceproblemet, men når man kommer dertil, så ved regeringen og så ved teknikerne jo godt, at det er fup og svindel at sætte priser på disse tidsbesparelser.

Finansministeren (Heinesen):

Nogle af mine kolleger vil tage sig af de konkrete spørgsmål vedrørende de enkelte projekter, mens jeg skal beskæftige mig med nogle af de mere generelle spørgsmål i tilknytning til investeringsredegørelsen, som har været rejst her i debatten.

Jeg takker først på embedsmændenes vegne for de flere venlige bemærkninger, som er gjort fra nogle af ordførernes side, om det store arbejde, der ligger i planredegørelsen.

Ellers kan man jo sige, at et hovedpunkt i debatten som forventet har været den samfundsøkonomiske ramme. Man kan vel ikke være overrasket over, at nogle partier har ment, at den økonomiske ramme har været sat for højt – det gælder i udpræget grad hr. Maisted fra fremskridtpartiet, men også i vid udstrækning hr. Ellemann-Jensen – mens andre partier så afgjort har ment, at den lå i underkanten, SF og DKP. Det bestyrker mig i, at regeringen har ramt et fornuftigt niveau for de offentlige investeringer, sådan som situationen ser ud i dag, og det var der da også flere partier der mente.

Hr. Maisted kom med en række helt sædvanlige polemiske bemærkninger, som jo er et fast standardindhold i fremskridtpartiets